

דברי חכמה

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2845 * ט' תשרי תשפ"ה * 11 באוקטובר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

ברכה לראש השנה תשפ"ה

ממנהלי הקהילה

ראש השנה תשפ"ה

חוסנה של קהילה נמדד ברגעי משבר.
במהלך השנה האחרונה הוכחנו כקהילה את החוסן שלנו.
במשך חודשים שאנו מתרגלים שגרת חירום דינמית ואינטנסיבית, שמחדדת את
יכולת הסבלנות, ואורך הרוח שלנו, ויש לציין שאנחנו עומדים בזה בגבורה.
מי ייתן והשנה החדשה תביא עימה בשורות טובות,
תחושת ביטחון ואור של תקווה.
נייחל לסיום המלחמה ולהשבת כל החטופים,
לחזרת כל החיילות, החיילים והמפונים הביתה בשלום.
הלוואי שיבואו עלינו ימים טובים בהם נוכל לבנות,
לחדש ולצעוד יחד אל עבר עתיד של ביטחון ושגשוג.
תודה מיוחדת למתנדבי צוות חוסן וכיתת הכוננות,
שדואגים לביטחונה של הקהילה
ולכל המתנדבים באשר הם, ישר כח.

שנה טובה

ליאור סייג - מנכ"ל

מיכל זנדני - מנהלת קהילה

2.9.24

ברכה לראש השנה תשפ"ה

קטע שמצאתי על חיוך

נאחל לעצמנו שהשנה תהיה מלאה בחיוכים:

חיוך מן הלב החודר לנשמה,

חיוך של זוגיות ומבטיי אהבה,

חיוך של בריאות טובה,

חיוך של שפע כלכלי, שקט ושלווה.

חיוך של כיף והנאה מהחיים,

חיוך לקול צחוקם של ילדים,

חיוך של אושר בריאות והצלחה,

חיוך של ביטחון ושלום במדינה,

והכי חשוב, חיוך לשובם של כול החטופים והחיילים, במהרה!

התחלות חדשות הם הזדמנויות מיוחדות, ביחד נזכור, שכעת מתחילה

השנה, ואפשר להתחיל דברים מהתחלה, הכוח בידיים שלנו, יש לנו בחירה

אחת, לקדם שינויים וגם לשפר אווירה. לכן, צריך לצפות לבאות, ולפני

שנהיה מופתעים, כי כבר חלפה לה שנה, נשב ונחשוב איך אפשר לראות את

הטוב, ולגרש את הרע, להציב מטרות, ולחיות חיים מלאי עשייה.

על ידי כך, נמשיך בצמיחה ובהתפתחות לשנה נפלאה!

תשפ"ה זה גם ראשי תיבות של = תהא שנה פורייה ו הוגנת,

כלומר, שנדע גם להסתכל אחד לשני בעיניים, ולהתנהג בהוגנות.

לבסוף, שיהיה לנו אושר ושמחה, בכל יום, בכל שעה, בכל רגע, ושנייה.

בקיצור, שנה טובה...

יוסי כץ

למה הצום ביום כיפור?

צום יום כיפור הוא מצווה מהתורה, שבה היהודי קיבל הוראה לענות את נפשו. כלומר לצום. זהו היום היחיד בשנה שעליו נאמר במפורש בתורה, שיש להתענות בו ולצום. המנהג היהודי ביום הזה הוא להתנתק מעולם החומר, ללבוש לבן ולהידמות למלאכים לבנים.

המשמעות של יום כיפור היא שאם חטאנו לאלוהים, אנו היהודים מבקשים סליחה ומכפרים על עוונותינו והאל מוחל מיד, בלי חשבונות. יד ימינו של אלוהים "פשוטה לקבל שבים".

הצום ביום-הכיפורים אולי בא כדי לכפר על עוונותינו בשנה החולפת, לכפר על נפשותינו ולקבל אחריות על המעשים שעשינו. פעם היה הרעיון של חרטה ועינוי הנפש הרבה יותר משמעותי, אבל בימינו הוא קצת פחות מחמיר. ביום הזה מנתק את עצמו היהודי מעולם החומר, כדי לגלות את הנפש. כשלא דואגים לצרכי הגוף, כמו האכילה והשתייה, יכולה הנפש לפרוץ ולהתגלות.

מצוות הצום כתובה בספר ויקרא, פרשת אמור, פרק ט"ז, שב כתוב במפורש "בחודש השביעי בעשור לחודש תענו את נפשותיכם, וכל מלאכה לא תעשו - האזרח והגר הגר בתוכם". עינוי הנפש כולל ביהדות 5 איסורים שביניהם הצום והימנעות מאכילה ושתייה, כמו גם עוד איסורים כלבית מוצרי עור, רחיצת הגוף וכדומה.

זמני יציאת צום יום כיפור תשפ"ה

חיפה - 18:47
אריאל - 18:47
תל אביב יפו - 18:49
ירושלים - 18:47
באר שבע - 18:49
אילת - 18:47

זמני כניסת צום יום כיפור תשפ"ה

חיפה - 17:44
אריאל - 17:41
תל אביב יפו - 17:52
ירושלים - 17:35
באר שבע - 17:54
אילת - 17:43

חתימה טובה או גמר חתימה טובה?

בראש השנה בירכנו אחד את השני ב"שנה טובה", והמהדרין הוסיפו "ומתוקה", ואף אחד לא התלבט אפילו לרגע אם הברכה שלו קולעת בול. הבעיה מתחילה כשיוצא החג ואנחנו עדיין נמצאים באווירה החגיגית-קדושה של החגים בכלל ושל יום הכיפורים בפרט. אז ממתנות לנו שתי ברכות שבהן נוהגים לברך האחד את השני עד יום כיפור: האחת "חתימה טובה" והשנייה "גמר חתימה טובה".

עכשיו, שיקום מי שידע מה ההבדל בין הברכה "חתימה טובה" ל"גמר חתימה טובה" – ולא רק זה, אלא גם יודע באיזה שלב אומרים כל אחת מהן: לפני יום כיפור או בסיום הצום?

לפני, אחרי ולמה?

בחב"ד מסבירים שהברכה שנהוג לומר בין ראש השנה ליום הכיפורים היא "חתימה טובה", ואילו "גמר חתימה טובה" נאמרת לאחר יום הכיפורים ועד ליום השביעי של חג הסוכות, הנקרא "הושענא רבה".

ומה הסיבה לכך? כשאנחנו מברכים מישהו שיזכה לחתימה טובה, אנו מאחלים לו ששמו יחתם ביום הכיפורים בספר החיים ושחיו יהיו טובים. עם זאת, ביום הושענא רבה נחתם סופית הדין על העולם ואז נקבע מה יהיה עתידו של האדם, אז אנחנו מאחלים שלא יחתם ביום כיפור בלבד, אלא גם כשרשימת השמות הנכתבים בספר החיים תיסגר סופית.

ראש השנה תשכ"ה

בשנה כל כך מורכבת וקשה מנשוא, טיפת נוסטלגיה אולי תנחם אותנו.

קרדיט לרוב הצילומים – אריה ניצן, באדיבות זאבי ניצן, השאר - ארכיון כפר הנשיא

ראש השנה ה'תש"ט 4.10.1948

עורכים שולחן חג מינימליסטי במנסורה

ואם הכיבוד דל – הרוח איתנה!

ראש השנה ה'תשכ"ג 28.9.1962

החברות עומלות על ארוחת החג

במטבח שבצריף חדר האוכל

(כיום - הרצפה מדרום לאלונית).

ערב ראש השנה ה'תשכ"ג

28.9.1962

התכנסות חגיגית

בצריף חדר האוכל.

ערב ראש השנה ה'תשכ"ג 28.9.1962

בצריף חדר האוכל

המזכיר, ישראל אבידור, מברך,

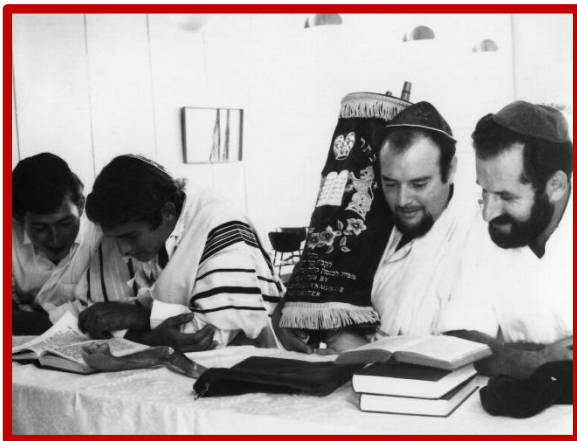
ומסכם את השנה שחלפה.

ראש השנה ה'תשכ"ה
26.9.1965

בחדר האוכל החדש של
המרכז הציבורי.

חלוקת יין ודבש לחברים.

תלושי שי?? מה זה?

ראש השנה ה'תשכ"ז 15.9.1966

בית כנסת מאולתר

ובאוירה של
הרמוניה ושיתוף פעולה

(מקס מדר ותזמורת המנדולינות – 1964)

נייחל לחזרת החטופים במהרה, לשלום, לרגיעה והחלמה,
ועתיד של בנייה ושגשוג.

מתנצלת על איכות התמונות, עברו עשרות שנים...

רחל גינת

• בין כסה לעשור

כסה – כשהירח מכוסה (ראשית החודש, במקרה זה ראש השנה) עשור – י' בתשרי הוא יום הכיפורים.

השנה בערב ראש השנה, נפלו, לראשונה, ונקווה שגם בפעם האחרונה, במלחמה זו, טילים על כפר הנשיא, אמנם מחוץ לגדר, אבל גם כך גרמו לנזק ולמכה לחגיגות של תחילת השנה. בין כסה לעשור השנה חל גם השבעה באוקטובר, שנה לטבח הגדול ביישובי העוטף, שנה להימצאותם של החטופים שטרם שוחררו בשבי הנורא של החמש בעזה.

יחד עם רבבות אזרחים כואבים, צפינו בשידור הטכס של משפחות הנרצחים והחטופים. אנחנו התכנסנו במועדון לצפייה משותפת, תוך תחושת מועקה כבדה.

ביום הכיפורים, בתפילת "יזכור" אני אעמוד ואזכיר בדמעות, לא רק את הורי היקרים, ואת חברי כפר הנשיא שהלכו לעולמם, אלא גם את החללים של מלחמת החרבות.

• 57 שנים לאחר מכן

בשנת תשכ"ז 1967 התחוללה מלחמת ששת הימים, שבעקבותיה הגיעה אלינו קבוצת המתנדבים הראשונה מתנועת הבונים בדרום אפריקה. הם שהו פה כחצי שנה, נקשרו לקיבוץ, למשפחות המאמצות, ובעיקר לחברה בני גילם מכיתת "עופר".

אחד מהקבוצה היה בריאן קפלן ז"ל, ובהלווייתו השתתפו שניים מחברי הקבוצה (האחרים, לא ידעו על כך בזמן), ובאותו הערב נולדה היוזמה לקיים "פגישת מחזור" של הקבוצה וכתת עופר. הפגישה הייתה אמורה להתקיים פה בכפר הנשיא ממש בשעה שאני כותבת את הדברים, ובינתיים היא נדחתה למועד בטוח יותר.

בין חברי הקבוצה היה בחור בשם חיים (היימי) גולדפוס, שהיה גם מאומץ אצלנו. לאחרונה נודע לי, שבנם של היימי ואשתו קרול הוא דני גולדפוס מפקד אוגדה 98.

היום, כאמור, היינו אמורים להיפגש עם ההורים כאן בכפר הנשיא. אתמול, התקיים טכס בו הועלה דני גולדפוס לדרגת אלוף. כבוד גדול למשפחתו, ואנחנו מתחממים לאור הכבוד הזה.

אגב, כשחיפשתי עוד מידע על דני גולדפוס, קראתי שאמו, מגיעה לשבעה של כל חלל באוגדה של בנה. היא מגיעה, כי הבן לא יכול להתפנות מהמלחמה בעזה והיא מגיעה במקומו. היא יושבת בשקט בחדר, בלי הכרזות מיותרות. אכן, מלח הארץ, ואנחנו זכינו להכירם.

• **טשרניחובסקי**

בשבוע הבא, בחג סוכות ימלאו 81 שנה לפטירתו של המשורר והמתרגם שאול טשרניחובסקי, אחד מגדולי משוררינו. טשרניחובסקי היה במקצועו רופא ילדים, והיה מוכר לכל תלמידי בתי הספר בתל-אביב, כולל לציפורה סמברג ז"ל שתמיד ספרה עליו בגאווה.

שירו של טשרניחובסקי "אני מאמין" או כפי שהוא מוכר לנו על פי המלים הראשונות "שחקי שחקי", כתב המשורר באודסה בשנת 1894 בהיותו נער בן 19. בשיר הוא פורש את אמונתו בערכים נעלים: בחירות, בהומניזם, בסוציאליזם (לא ברעב ימות עובד, דרור לנפש – פת לדל), באהבה, בציונות, בשלום בין העמים ובעתידה של השירה העברית.

במשך השנים היו כמה פעמים שהשיר הוצע כהמנון אלטרנטיבי ל"התקווה" או כהמנון שני. (במצב הפוליטי השורר בארץ היום, הסיכוי להגשמת הרעיון הזה הוא קלוש מאד). אישית, אני מאמצת את כל רעיונותיו של השיר, למרות התמימות של נער בן 19 שכתב אותו.

שִׁחֲקִי, שִׁחֲקִי עַל הַחֲלוּמוֹת,
זוֹ אֲנִי הַחֹלֶם שָׁח.
שִׁחֲקִי כִּי בָאֲדָם אֲאָמִין,
כִּי עוֹדֵנִי מֵאֲמִין בָּךְ.

כִּי עוֹד נִפְשִׁי דָרוֹר שׁוֹאֶפֶת
לֹא מִכֶּרְתִּיךָ לְעֶגְל-פֶּז,
כִּי עוֹד אֲאָמִין גַּם בָּאֲדָם,
גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עֵז.

רוּחוֹ יִשְׁלִיךְ כְּבִלֵּי-הַבֵּל,
יְרוּמָמְנוּ בְּמַתִּי-עַל;
לֹא בָרַעַב יְמוֹת עֶבֶד,
דָּרוֹר – לִנְפֶשׁ, פֶּת – לְדָל.

שִׁחֲקִי כִּי גַם בְּרַעוֹת אֲאָמִין,
אֲאָמִין, כִּי עוֹד אֶמְצָא לָב,
לָב תִּקְוֹתִי גַם תִּקְוֹתֶיךָ,
יְחוּשׁ אֲשֶׁר, יִבִּין כָּאֵב.

אֲאָמִינָה גַם בְּעֵתִיד,
אִפִּי אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם,
אֶךְ בּוֹא יְבוֹא – יִשְׁאוּ שְׁלוֹם
אֲז וּבִרְכָה לָאֵם מְלֵאֵם.

יָשׁוּב יִפְרַח אֲז גַּם עַמִּי,
וּבְאֶרֶץ יִקוּם דּוֹר,
בְּרָזֶל-כְּבִלְיוֹ יוֹסֵר מִנוּ,
עֵין-בְּעֵין יִרְאֶה אוֹר.

יְחִיָּה, יֶאֱהָב, יַפְעֵל, יַעֲשֵׂה,
דּוֹר בְּאֶרֶץ אֶמְנָם חִי
לֹא בְּעֵתִיד – בְּשָׁמַיִם,
חַיִּי-רוּחַ לֹא אֵין דִּי.

אֲז שִׁיר חֲדָשׁ יִשִּׁיר מְשׁוֹרֵר,
לִיפִי וְנִשְׁגָּב לְבוֹ עַר;
לוֹ, לְצַעִיר, מַעַל קִבְרֵי
פְּרָחִים יִלְקֻטוּ לִזֵּר.

• סטפן קופ

בפעם האחרונה שכתבתי סיפרתי על נהג המונית שקפץ, כמעט, מהכיסא כשאמרנו שאנחנו מכפר הנשיא. "מה שלום אמנון המאירי וסטפן קופ?" הוא שאל. אני השארתי את השאלה פתוחה, גם כחידה לקוראים, וגם מתוך סקרנות לדעת מי יענה.

אז, ראשית, פתרון החידה: סטפן, או כפי שאנחנו יודעים, סטיבן, הלא הוא עמרי קופ, בן אבי, בנה של לילה הארט, שעלה אתה ארצה והגיע לכתת אייל. שנית, על המשיבים: קבלתי לא מעט תשובות, הראשונה הייתה של דודו פלמה, שענה כמה דקות אחרי שיצא גיליון דברי הכפר לאור (לצג המחשב). הייתה גם תשובתה של יונה אורן (ריינס) וההפתעה הגדולה ביותר הייתה תגובתו של אהוד אלמן, שנשלחה מארצות הקור, מאדמונטון שבקנדה. מה אומר לכם? התרגשתי ממש!

לכל קוראי דברי הכפר איחולי גמר חתימה טובה

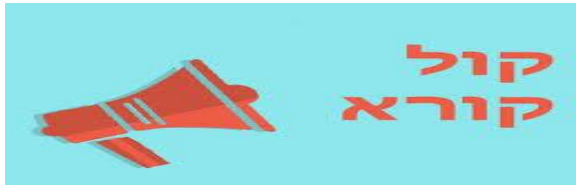
ושיענו התפילות לשובם של כל החטופים הביתה, וגם התפילות לשלומם של חיילינו בכל גזרות המלחמה.

שתסתיים המלחמה, ויוכלו כל המפונים לשוב ולקומם את הריסות בתיהם, ולחזור לחיי בניין ויצירה בגליל ובנגב המערבי.

ועדיין אין קצה של חוט מידע על מיקומה וגורלה של היימנוט הקטנה מצפת.

שבת שלום

תמר וולפין

קהילה

10/2024

לוועדת ביקורת של הקיבוץ דרושים 2 נציגי ציבור

בעקבות סיום תפקידם בוועדה של לירון לניאדו וצח שמואלי, אנו יוצאים בקול קורא

הגדרת התפקיד:

- דיון ואישור תכנית הביקורת שמוגשת ע"י המבקר.
- מעקב אחר ביצוע תוכנית העבודה של המבקר.
- דיון בממצאי הביקורת ואישור ההמלצות בדו"ח הביקורת.
- מעקב אחר יישום ההמלצות שנתקבלו.
- קבלת מניות הציבור ודיון אם וכיצד יש לעסוק בפניה.

דרישות התפקיד:

- מחויבות לדיסקרטיות גבוהה.
- יתרון לרקע ניהולי.
- יכולת לדיון והסקת מסקנות ברמה גבוהה.
- ייצוג חברי כפר הנשיא.
- נכונות לעבודת צוות.
- מחויבות לקבל על עצמם את הקוד האתי.

משך הקדנציה: 4 שנים אופן הבחירה: אסיפה וקלפי

המעוניינים, מוזמנים להגיש מועמדותם, למשאבי אנוש, למייל:

masha@kh-accounts.org.il

עד לתאריך: 30/10/2024

קיבוץ כפר הנשיא ד.ג. גליל עליון 1230500 kibbutz kfar hanassi
פקס - 04-6914017 | טל - 04-6914901 Tel

קהילה

09/2024

לקיבוץ כפר הנשיא - דרושה מנהל/ת חשבונות

תיאור התפקיד:

- ביצוע הנהלת חשבונות עד מאון.
- ביצוע התאמות בנקים וכרטיסי אשראי.
- טיפול בנושא לקוחות וספקים.
- טיפול בנושא נבייה.
- תמיכה ועזרה על פי צורך בתחומי אחריות נוספים במחלקה.

דרישות התפקיד:

- תעודת הנהלת חשבונות סוג 1+2, תעודת הנהלת חשבונות סוג 3 – יתרון.
- ניסיון בעבודה בתחום הנהלת חשבונות במגזר הקיבוצי - יתרון.
- שליטה בתוכנות מחשב (office) ותוכנות הנהלת חשבונות שחף / חשב.
- יכולת עבודה עצמאית ובצוות תוך שיתוף פעולה.
- תודעת שירות גבוהה.
- אמינות ודיסקרטיות.

חיקף משרה: משרה מלאה.

התחלת עבודה: מיידית.

המעוניינים, מוזמנים להגיש מועמדותם, למשאבי אנוש, למייל:

jobs@kh-accounts.org.il

עד לתאריך: 30/10/2024

קיבוץ כפר הנשיא ד.ג. גליל עליון 1230500 kibbutz kfar hanassi
פקס - 04-6914017 | טל - 04-6914901 Tel

מזל טוב

להולדת הבת
לענבל ואשי אזרן
אחות לעלמה ובר-אליה

שפע ברכות
לכל בני המשפחה.

אנו מאחלים לכם שתגדלו אותה
באושר, נחת והרבה אהבה

שְׁנָה | נעם חורב

אני לא אותו אדם.
הים לא אותו הים.
האדמה לא אותה האדמה.
והנשמה בטח לא אותה הנשמה.

משהו נשבר
משהו נסגר
המוזיקה שבי כבר לא אותו דבר -

הקצב שונה
העצב שונה
אני כמעט כבר לא זוכר
את החיים שלפני.

2024 - ערב ראש השנה תשפ"ה.

כולם מציינים את החג בבתיהם, מכיוון שיש איסור התקהלות. אין הנחיות מיוחדות מפקע"ר ומפיקוד הצפון.

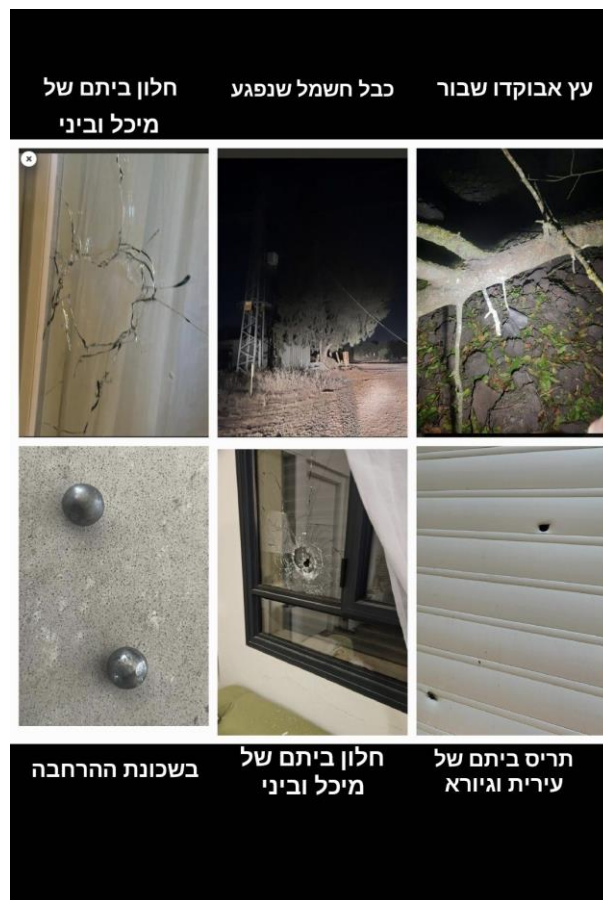
ללא כל התרעה נשמעה בשמונה בערב אזעקה, ומיד בעקבותיה קולות נפץ חזקים מאוד.

אנשי כיתת הכוננות וצוות החילוץ יצאו לסרוק את הקיבוץ ואת השטחים סביבו. מסתבר שנפלו לפחות 7 טילים במרחב כפר הנשיא, רובם במטע האבוקדו.

יש נזק לרכוש בבית של משפחת מיכל וביני יודאיקין ומשפחת גודמן. מספר כלי רכב נפגעו בשכונת ההרחבה. סככת האבוקדו נפגעה, ונשברו מספר עצי אבוקדו. החשמל נותק בחלק משכונת ההרחבה, וצינור מים המוביל לבית הקברות נפגע. רסיסים נמצאו במקומות שונים בקיבוץ ובמטעים.

התקלה בחשמל טופלה ע"י אנשי חברת החשמל, ובשעות הקטנות של הלילה הקו שנקרע תוקן.

רחל גינת

צולם ע"י דור מעין

7 באוקטובר!!

שנה!!! מי היה מאמין? מי חשב שהחטופים והחטופות שלנו עוד יהיו שם? אני חשבתי וידעתי בליבי, שמאחר ויש לנו צבא כל כך מיומן ונפלא, שכולם!! יהיו בבית תוך מספר ימים. כולם!!!

אבל, מחשבות לחוד ומציאות לחוד. כמה מכעים! מקומם! מתסכל!
כ-1690 נרצחים.

251 חטופים וחטופות. מתוכם – 101 עדיין שם.

צפיתי בטקס הלאומי לציון שנה לטבח בהובלת משפחות הנרצחים והחטופים.

היה כל כך עצוב, מרגש, עוצמתי ומכבד, לא הפסקתי לבכות.

אני רואה את המשפחות והלב נשבר. צופה, בוכה ולא מאמינה.

כל אחד ואחת עם הסיפור האישי הכל כך נוגע ללב על בני משפחתם האהובים ועל חברים אהובים. נשמע שכולם היו אנשים נפלאים.

שומעים את סיפורי הגבורה של אנשי הביטחון, הבריאות וזק"א... האם ואיך הם יתאוששו מזה אי פעם?

שירים וזמרים שנבחרו בקפידה, כל משפחה והשיר שלה והזמרים בעצמם חנוקים מדמעות ורואים את הכאב והעצב בעיניים שלהם.

לאחר מכן, צפיתי בטקס הממלכתי. אותי הוא ריגש. היה קצר ומרגש.

במהלך הטקס בוצע השיר "אצלנו בגן" בידי הילדים ינאי ויואב מעין הבשור, ליאן משדרות, שירה ואוריה מאופקים - ונחשף גם הבית החדש שנכתב במיוחד על ידי יפתי קרזנר, מי שכתב את השיר המקורי, ושרה אותו (במקור) שי-לי עטרי, עוד לפני הטבח הנורא.

שי-לי איבדה את בן זוגה אבי וינר ז"ל ואבי בתה שנרצח ב-7 באוקטובר בביתם בכפר עזה, והשיר קיבל משמעות נוספת.

את הבית החדש של השיר ביצעה לונא ממג'דל שמס שחבריה נרצחו בנפילת רקטה של ארגון הטרור חיזבאללה במקום מגוריה.

אצלנו בגן

אצלנו בגן יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא מכיר
אבל מי לא שמע על האומץ של רן
הוא הכי מהיר בחול, הוא הכי חזק בגן
אבל יש לו סוד אחד שפחד הוא לגלות
שהוא כל כך מאוהב באחת הילדות

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן יש הרבה חבורות
יש כאלה נחשבים, יש כאלה שפחות
אבל מי לא שמע על קופצי הנדנדות
מריעים להם כפיים, מלמדים אותם לנחות
מורמים על נס הדגל, גאוות כל האזור
רק לפעמים כשהם קופצים רחוק הם שוכחים לחזור

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן נפרדים בשמחה
כי היום לא ארוך ונפגשים שוב מחר
חוץ מאלה שפתאום לא חוזרים יותר לגן
אמרו לי שהם רק עברו דירה מעבר לענן

אצלנו בגן מקבלים את כולם,
מי גדל מול נוף העמק,
מי שיחק בצל ההר,
מבקשים דקה של שקט, את היום הזה ממש,
בין דמעות וצחוק של ילד שנשאר על המגרש.

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
היא בוכה כשהוא מציע לה להיות כל עולמו
בערב שלפני המלחמה

אצלנו בגדוד יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא מכיר

11.10 טל סולומון

נועם גבאי

12.10 אוולין ואלך

סלע טיקוצ'נסקי

איתי כץ

13.10 עירית ינטיס

ארז מירב

אביבית סבאן

לוהיה פרלסון

עידו לניאדו

14.10 פלג ברגר

15.10 רענן טנא

16.10 איתמר לוי

יותם לוי

17.10 אבנר מרום

ליבי ארי דוידסקו

נווה שמואלי

סיפור ליום כיפור

יום כיפור בעיירה נידחת באפריקה

אתם יודעים היכן ממוקמת קנו? בידקו במפה של ניגריה במערב אפריקה.

היה זה בסתיו 1963. אך מי באקלים הלוהט, על גבול מדבר סהרה, יודע להבדיל בין הסתיו והאביב? רק העופות הדורסניים והעטים ממעל, שזורדים אל חצרות הבתים כדי לחפש איזו חתיכת בשר זנוחה. העננים כיסו על השמש, והחול ממדבר סהרה מקשה על הראות.

היה זה בשעות הצהריים המוקדמות בעיירה המוסלמית הקטנה הזו ואז לפתע נזכרתי. אלוקים אדירים! הערב יום-כיפור! מה, למען השם, אני עושה בעיירה הנידחת הזו? מדוע לא דחיתי את הנסיעה בעוד שבוע, כדי שאוכל למכור את הצמיגים האלה? פשוט פרח מזיכרוני. וכך אני יושב, בפונדק העתיק מימי הבריטים, בוהה בכנפי המאוורר המסתובבים וחושב על מחילה וסליחה...

קמתי, ניגשתי אל משרדו של מנהל הפונדק האנגלי". מר ווקר, תוכל אולי לומר לי האם ישנם יהודים המתגוררים בקנו?

"יהודים?"

"כן, אדוני. יהודים."

"ובכן... תן לי לחשוב. מר רוקח הוא יהודי, אך הוא לא חפץ שידעו על כך. אבל מר סידקי הוא יהודי. משום מה, החנות שלו סגורה היום."

"היכן מתגורר סידקי?"

"מעל החנות שלו."

"תוכל לומר לי היכן ממוקמת החנות?"

"כמובן, אדוני. לך ברחוב המרכזי ותמצא את הבית השניה, לימינך. זהו הבית היחיד ברחוב אשר לו שתי קומות. לא תוכל לפספס אותו."

התחלתי לצעוד, הרחוב היה מלא חול. בקושי יכולתי לראות את פני האנשים ברחוב, אך סוף כל סוף הגעתי אל הבית. החנות הייתה סגורה ומסוגרת, הכל היה חשוך ושקט. התחלתי לנקוש על החלון באגרופי ולפתע נפתח החלון בקומה הראשונה.

"מי שם?" שאל האדם מלמעלה.

"שלום עליכם" אמרתי.

"עליכם השלום, ברוך הבא. אנא עלה במדרגות בצדו האחורי של הבניין. כולם מחכים לך."

מחכים לי? לא הבנתי. מעולם לא פגשתי את האיש הזה. בכלל לא ידעתי שיש יהודים בקנו. מדוע הוא אמר זאת? אט-אט טיפסתי במעלה המדרגות, וכשפתחתי את הדלת מצאתי 9 יהודים, טליתות על כתפיהם, שקידמו אותי בברכת "ברוך הבא."

כעת הבנתי מדוע הם חיכו לי. אני הייתי היהודי העשירי. העשירי למניין.

371 ימים והם עדיין לא בבית